

Петя Дубарова

Сливане

Нощта дойде и корабите-замъци
целунаха със светлини морето.
Запалиха го жълтите им пламъци
и стана то като от огън взето.

Те пясъците бели зацелуваха
и топло електричество им вляха.
До будното пристанище доплуваха
и в неговото светло се преляха.

То стана като мида-черноморница,
на бисери стотици светлината
затворила в плътта си животворница,
на звуци и на светлини богата.

И чувствам – на пристанището блясъка
превърща ме във водорасло нежно,
посажда ме завинаги във пясъка
с очи, с ръце към морската небрежност.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5966>]